

Sygn. akt V CSK 27/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku B. N. i X. N.
przy uczestnictwie T. [...] Spółki Akcyjnej w K. - Oddział w B.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 11 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i oddala wniosek uczestnika o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy X. N. i B. N. wnieśli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 października 2012 r. oddalającego ich apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 29 maja 2012 r. Wnioskodawcy wystąpili o ustanowienie służebności przesyłu na będącej ich własnością nieruchomości na rzecz każdorazowego właściciela urządzenia przesyłowego - linii energetycznej zlokalizowanej na tej działce według oznaczeń opracowanych przez biegłego geodetę, za jednorazowym wynagrodzeniem w wysokości 83 968 zł. Uczestnik postępowania T. [...] S.A. w K. Oddział w B. podniósł zarzut nabycia służebności gruntowej o treści służebności przesyłu przez zasiedzenie. Sądy obu instancji uznały ten zarzut za uzasadniony i powodujący bezzasadność wniosku powodów po ustaleniu, że napowietrzna linia energetyczna 110 kV przebiegająca przez działkę uczestnika z wykorzystaniem postawionego na tej działce słupa energetycznego nr 29 wybudowana została w 1954 r. W 1963 r. wzmocniono jej izolację. Uczestnik – będący następcą Skarbu Państwa, do którego pierwotnie należała linia, do dnia dzisiejszego z niej korzysta. Sąd Okręgowy przyjął, że do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej obecnej służebności przesyłu doszło na rzecz Skarbu Państwa w dniu 2 stycznia 1985 r., z upływem terminu ustanowionego w kodeksie cywilnym z 1964 r. dla zasiedzenia w złej wierze, zaś uczestnik przejął płynące stąd prawa wraz z przedsiębiorstwem energetycznym, w którego skład prawo to wchodziło.

Skarga kasacyjna wnioskodawców oparta została na podstawie z art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. Naruszenie prawa materialnego skarżący upatrywali w pominięciu art. 285 § 2 k.c. i art. 305¹ k.c. oraz w uchybieniu art. 176 k.c. poprzez przyjęcie, iż istnieje możliwość doliczenia okresu posiadania służebności przesyłu przez Skarb Państwa w okresie do 1 lutego 1989 r. do okresu posiadania przez uczestnika postępowania i jego poprzedników prawnych.

We wnioskach domagali się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawców uczestnik T. [...] S.A. w K. wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w przypadku nie uwzględnienia tego wniosku, o oddalenie skargi kasacyjnej wnioskodawców

oraz o zasądzenie od wnioskodawców, solidarnie, na rzecz uczestnika kosztów postępowania kasacyjnego według norm prawem przepisanych, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego i kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu ze skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionego w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania. Skarżący uzasadnił potrzebę przyjęcia skargi do rozpoznania wystąpieniem przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. to znaczy wystąpieniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego polegającego na potrzebie odpowiedzi na pytania: czy jest dopuszczalne rozpoznanie zarzutu zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzanej służebności tj. niewskazanie sposobu wykonywania prawa, którego dotyczy zasiedzenie oraz strefy na której może być wykonywane oraz jaka jest treść służebności przesyłu zasiedzanej przez uczestnika w sytuacji gdy uczestnik ten podniósł zarzut jedynie w stosunku do korzystania z przestrzeni powietrznej nad gruntem należącym do wnioskodawców oraz czy jest dopuszczalne jednoczesne nabycie służebności publicznej tj. wywłaszczenie i zasiedzenie służebności przesyłu o tej samej treści w sytuacji gdy wywłaszczenie poprzedza zasiedzenie.

Zagadnienia prawne, które wnioskodawcy przedstawili w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania w niniejszej sprawie nie spełniają wymagań art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Nie odnoszą się do kwestii nowych, niewyjaśnionych dostatecznie w orzecznictwie, a ostatnie z nich dotyczy okoliczności, które nie wynikają z faktów ustalonych przez Sądy obu instancji. Oczywiste jest, że posiadacz służebności zasiedzieć może jedynie służebność

o takiej treści jaka wynikała z jej wykonywania, zaś ustalanie zakresu wykonywania władztwa nad nieruchomością należy do sfery faktów, a nie prawa. W wypadku powołania się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, obowiązkiem skarżącego jest wywiedzenie i uzasadnienie dostrzeganego problemu w sposób zbliżony do tego, jaki przewidziany jest przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. Sformułowanie zagadnienia powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2013 r., II UK 71/13, LEX nr 1331300). Uczestnik nie wywiązał się z tego obowiązku co do przesłanki, którą uzasadniał przyjęcie jego skargi do rozpoznania. Okoliczności sprawy nie wskazują też, aby zachodziły inne podstawy uzasadniające rozpatrzenie skargi przez Sąd Najwyższy. Z tych przyczyn należało odmówić jej przyjęcia do rozpoznania.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego uzasadnia art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 520 § 1 k.p.c.

aw
db